

# Jong, ambitieuw en heel gewoon



**Generatie-Y, worden ze genoemd. Generatie-Einstein zelfs. Slim, idealistisch, sociaal vaardig, vergroeid met internet. Maar ook wars van autoriteit en met een behoorlijke eigendunk. Een nieuwe elite, twee stappen voor op de rest van de wereld. Maar zijn ze werkelijk zo verschillend van eerdere generaties?**

TEKST Arnaud Veilbrief | FOTO Truus van Gog

**D**aar zaten ze, in het licht van de spotlampen: Anne Zijlstra, Justin Ries, Alexander Defauw en Jasmijn Maijer. Voor hen een zaal met notarissen die naar het KNB-congres 'Het nieuwe werken in het notariaat' waren gekomen. De vier werden gepresenteerd als het gezicht van een nieuwe generatie. Een bijzondere generatie, zei een sprekerster van een consultantsbureau, een uiterst begaafde generatie. 'Jullie moeten de 30-plussers vertellen hoe het zit.' De reactie was lauw. Vertellen hoe het zit? Eerst maar rustig wat werkervaring opdoen. De vrouw was zichtbaar teleurgesteld over zo veel bescheidenheid. 'Een gemiste kans.'

## GEVOELSKWESTIE

Het is drie weken na het congres. Alexander, Anne en Justin zitten in het kantoor van hun studievereniging Vevanos aan het Janskerkhof in Utrecht. Ze kunnen zich ook nu niet vinden in het beeld. Generatie-Y. Mogen ze dat zelf bepalen? 'Ik vond het echt nergens op slaan', zegt Justin Ries (21), de enige bachelorstudent van de drie en een jongen met een ironisch trekje. 'Ze zei dat wij onze baan kiezen op maatschappelijke betrokkenheid. Eh, nee. Sorry.' Met de bewering dat ze intelligenter en vooruitstrevender zouden zijn, is Anne Zijlstra (22),

de spraakzaamste van de drie, het ook niet eens. 'Waarom zouden we per se zulke frisse ideeën hebben? Omdat we toevallig wat jonger zijn? Hallo, wat een onzin! En dat we zijn opgegroeid met internet maakt me vooral lui, want ik hoef niets meer uit mijn hoofd te leren.'

Alexander Defauw (22), de rustigste: 'Ik vind het eerlijk gezegd nogal arrogant om binnen te komen en meteen te zeggen: het moet zus en het moet zo.' Justin: 'Ze gooien je er meteen uit.' Anne: 'En terecht! Ik heb een gezonde dosis zelfvertrouwen, maar ik heb niet de pretentie dat iedereen meteen naar mij gaat luisteren, wat ik allemaal te zeggen heb. Zo'n notaris heeft wel wat beters te doen!' Justin: 'Ik mag hopen dat hij wat beters heeft te doen.' Alexander: 'Wat kom ik daar doen? Ik kom er om mijn centen te verdienen in een interessante omgeving en ik wil daar in het begin graag goed bij begeleid worden.'

Dat misverstand is dus uit de weg geruimd. Geen kapsones en niks 'geniale generatie', wat hen betreft. Maar waarom hebben ze voor het notariaat gekozen, nu de branche het zo zwaar heeft?

Het is deels een gevoelskwestie. De onpartijdigheid spreekt hen aan en het belang van de notaris voor de rechtszekerheid. En de indruk tijdens kantoorbezoeken. Justin: 'Het gevoel van: hier ligt mijn hart.' Daarbij blonken Justin

en Anne niet uit in strafrecht. (Anne: 'Wat ik er niet aan begreep? Wat begreep ik er wel aan, kun je beter vragen!') Het interesseerde ze ook niet zo. Privaatrecht had veel meer hun belangstelling. Anne: 'Bij de beperkte rechten in het goederenrecht begon ik me voor het eerst voor de commentaren bij wetsteksten te interesseren, iets wat ik bij strafrecht nooit had. En ik begon na te denken over wat ik zelf vond.' Alexanders cijfers verschilden niet sterk van die voor privaatrechtelijke vakken, maar die laatste hadden gewoon zijn voorkeur. 'Mijn interesse voor het notariaat werd gewekt bij het vak "Notaris, recht en samenleving". Dan ga je denken: zal ik deze kant opgaan?'

## STIMULANS

De recessie speelde geen rol bij hun keuze. Anne: 'Tegen de tijd dat we de arbeidsmarkt op zouden gaan, vertelde een hoogleraar ons, zou de vraag weer aantrekken en konden we precies op het goede moment aan de slag. Maar ja, toen kwam die dubbeldip.' Justin: 'Maar het gaat nu toch niet zo heel slecht?' Anne: '30 procent van de kleine kantoren draait al drie jaar verlies.' Justin: 'Oh, maar die kleine kantoren maken me niet uit, die mogen van mij allemaal failliet.' Anne: 'Ooh, Justin!' Justin: 'Nee, nee, grapje! Ik heb dit niet gezegd!' Justin, nu weer serieus: 'Volgens mij gaat het wel weer wat beter, al zijn de dagen dat het niet op kon wel voorbij. De masterclasses naar New York zijn weer wat kleiner. Dat vind ik niet erg, het is alleen maar een stimulans om beter mijn best te doen.'



## Geen kapsones en niks 'geniale generatie'

*Jasmijn Maijer, Alexander Defauw, Erik-Jan van der Linden (dagvoorzitter), Anne Zijlstra en Justin Ries (v.l.n.r.) tijdens het congres 'Het nieuwe werken in het notariaat'.*

Anne: 'Maar om terug te komen op die recessie, ik denk dat ik hoe dan ook wel voor het notariaat had gekozen. Wij zijn toch de generatie die doet wat ze leuk vindt?'

### BALANS

Veeleisend op het gebied van arbeidsvoorwaarden, nog zo'n reputatie die de 'gouden generatie' aankleeft. Om zes uur naar huis en het liefst een vierdaagse werkweek, zodat er ruimte overblijft voor een privéleven en zelfontplooiing.

Ze herkennen zich er niet in. 'Ik wil voorlopig graag op een groot kantoor werken en veel uren draaien.' Justin: 'Dat eisen ze ook. Als je daar niet fulltime wilt werken, kom je niet eens binnen. Ze zijn inmiddels wel zo ver dat vrouwen ook na hun zwangerschap nog een toekomst hebben, maar meer pikken ze niet. Voor jou tien anderen.' Alexander: 'Ik vind die discussie over de *work-life balance* zo beperkt. Zie dat nou eens los van hard werken of niet. Richt je vrije tijd zo goed mogelijk in, doe daar leuke dingen in. Dan houdt je die balans ook.'

### BEGELEIDING

De generatie-Y is ook de 'altijd-online-generatie'. En de sociale contacten gaan gewoon door onder werktijd, via Twitter en Facebook. De werkgever die hierin beperkingen oplegt, is 'niet meer van deze tijd' en 'loopt toptalent mis'. Ze hebben alle drie een Facebook-account, maar gebruiken het met mate. Natuurlijk, het is een handig hulpmiddel om contacten met verre vrienden te onderhouden en mensen te feliciteren met hun verjaardag. Maar iedereen uren achter Facebook? 'Oh nee.'

Dat hun schrijfvaardigheid stukken beter zou kunnen, een veelgehoorde klacht, daar zijn ze het mee eens. Van de opbouw van een stuk tot de juiste spelling, er valt er nog wel wat te verbeteren. Maar die achterstand, in het lager en middelbaar onderwijs opgelopen, is moeilijk in te halen, zeggen ze, zeker met de studieduurbekorting. Anne: 'Werkgevers zeggen dat we niet voldoen, maar hoe moeten we al die dingen leren in die vier jaar en ook nog stage lopen? Ik hoop dat ik in het begin van mijn loopbaan een beetje begeleiding krijg. Is het niet goed genoeg? Leer het me, graag zelfs!'

### AMBITIEUS

De studie zit er bijna op, het werkende leven lonkt. Willen ze bij een groot of een klein kantoor werken? En in welk rechtsgebied? Bij een groot kantoor toch wel het liefst. Justin is duidelijk: hij wil per se op de Zuidas werken, vanwege de internationale omgeving en de grote zaken. Voor veel studenten telt alleen de Zuidas, zegt Anne. 'Want ja, wie sponsoren de verenigingen en de studiereisjes? En kleinere kantoren zijn ook niet zo toegerust op kantoorbezoeken, ze kunnen niet een hele dag een groep van twintig studenten bezighouden.' Alexander: 'De grote kantoren hebben hele afdelingen die gericht zijn op recruitment. Flashy sites, reisjes. Daar kunnen de kleinere niet tegenop.' Justin: 'Maar los daarvan, als je echt ambitieus bent, heb je op een klein kantoor toch niets te zoeken?' Alexander: 'Dat ben ik niet met je eens. Op een klein kantoor kun je ook op een hoog niveau werken, alleen voor een andere cliëntèle.'

Anne: 'Ik denk dat er ondernemingsrechtelijk ook veel leuks te doen is in het mkb, maar dat werk komt natuurlijk niet terecht bij de kleinere kantoren.'

Ze is verbaasd als ze hoort dat er een groep van grote kantoren bestaat, die qua omvang en uurtarief net onder 'Zuidasniveau' zitten. 'We weten ergens wel dat ze er zijn, maar je bent er nooit geweest, dus heb je geen idee wat ze doen.'

Anne wil in het vastgoed aan de slag, dat weet ze zeker. Ze hoopt dit voorjaar haar master te halen. 'Veel vastgoedpartijen in Nederland zijn Duits. Daarom ga ik eerst naar Duitsland, om mijn Duits op te halen en het Duitse goederenrecht te bestuderen. Zodat ik straks overeenkomsten zo veel mogelijk lijkend op Duits recht kan inrichten om de cliënt tegemoet te kunnen komen. Ik hoop dat dit me een voorsprong geeft.' Alexander: 'Ik twijfel nog tussen ondernemingsrecht en vastgoed. Beide lijken me interessant. En ik wil graag in een internationale omgeving werken. Ik heb al veel gereisd. Werken in het buitenland trekt me heel erg.' Justin: 'Ik zit aan een fiscale master te denken, omdat je daar heel precies moet werken, daar houd ik van. En ik kan goed rekenen. En omdat ik het goed kan, vind ik het leuk.' ■